

„Ја и моја сестра Клара“, Димитар Инкиов
Књига која те засмејава

Док сам читао књигу често сам се смејао. Клара и њен брат ме подсећају на мене и мог брата, али ми нисмо толико несташни. Играмо се слично као и они, а мама нас грди за исте ствари. Највише ми се свиђа део када су се претварали да су духови. Мама их је грдила јер су изрезали чаршав да би личили на духове. Волео бих да видим тог понија који им је појео сламене шешире. Мали брат је копирао своју сестру Клару у свим несташлацима. Мислио је да је паметна, а и љубав према игри је била много велика. Питао сам се само где су били мама и тата док су они правили те лудорије. Да они имају моју маму она им то не би опростила. Чини ми се да њихова мама их све пушта да раде. Сваки њихов несташлук је као нека авантура. Једна авантура је била много опасна. Клара је хтела да њен брат научи да плива и оставила га је у кади. Да сам ја лик у причи, изгрдио бих је.

Највише ми се свиђа део кад су појели тарту за госте. Клара и њен брат су показали још једну особину коју сва деца имају – нестрпљивост.

Приче у књизи могу да се догоде сваком детету, али ми морамо да будемо паметни кад смишљамо игре и да размислимо да ли оне могу да буду опасне по нас.